

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Tredje behandling af:

Forslag til lov om udskrivningsprocenten og personfradragene for pensionister for kalenderåret 1980 og om ændring af sømandsskatteloven.

(Lovforslag nr. L 25. Fremsat 15/11 79. Første behandling 21/11. 79. Betænkning 16/12 79. Anden behandling 19/12 79. Tillægsbetænkning 19/12 79).

Der var stillet 6 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling**Ellemann-Jensen (V):**

Vi skal jo have en udskrivningslov, og vi skal gerne have den så betids, at skatteyderne har en nogenlunde fornemmelse af, på hvilket grundlag de tjener deres penge i det kommende år. I venstre ser vi gerne, at vi får en udskrivningslov, som indeholder nogle personfradrag, der svarer dels til de løfter, vi selv har givet under valgkampen, dels til de løfter, vi sammen med vores daværende regeringspartner gav, medens vi var regeringsparti, og dels til det, som der var et meget tydeligt og klart flertal for, da lovforslaget var til første behandling.

Det er baggrunden for, at venstre og de konservative nu igen her til tredje behandling har stillet ændringsforslag om at bevare denne forhøjelse af personfradraget på de 500 kr., som der var så klart et flertal for ved første behandling, og hvor der under anden behandling syntes at herske en lille smule forvirring med hensyn til, hvem der egentlig gik ind for hvad.

Derfor skal jeg på venstres og de konservatives vegne anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, vi har stillet om at beva-

re forhøjelsen af personfradraget med de 500 kr.

Glistrup (FP):

Når vi i 1970erne og snart i 1980erne skal debattere, hvordan vi får Danmark væk fra afgrunden, må vi igen og igen og igen betone, at det eneste væsentlige faktisk er, at vi får overført arbejdskraft og penge fra administration, fra den offentlige sektor, fra stat, amter og kommuner til produktionslivet. Vi må igen og igen betone, at det, der er midlet dertil, er, at skatten på produktionen bliver nedsat, med andre ord at vi får indkomstskattelettelse. Vi må igen og igen betone, at den måde, det virker bedst og rigtigst på, er ved at forhøje det skattefrie bundfradrag så meget som overhovedet muligt. Vi letter administrationen ved at få en bunke mennesker, der ligger under eksistensminimum, ud af skattesystemet, og vi får flest muligt inddraget i at gøre en ekstra produktiv indsats.

Derfor stillede fremskridtspartiet ændringsforslag ved anden behandling, om at den skattefrie bundgrænse med det samme skulle forhøjes til 38.000 kr. Ved at gøre dette havde vi tilstrækkeligt til, at vi i løbet af få år kunne tilbagebetale vor valutagæld, og vi ville meget hurtigt kunne komme frem til, at vi ikke fik mere underskud over for udlandet, og at vi kunne afskaffe arbejdsløsheden meget hurtigt.

Det stemte tinget ned; man havde ikke det fornødne mod over for alle de mange, der sidder med snabelen ned i statskasser, amtskasser osv., og som altså suger til sig, og derfor bruger man de mange skattepenge til alle de mange overflødige udgifter; man ville ikke i tilstrækkelig grad hjælpe de produktive. Vi må selvfølgelig tage til efterretning, at med det udfald, folketingsvalget fik, vil man ikke gøre den rigtige indsats, nemlig sætte bundgrænsen op til de 38.000 kr.

Det vigtigste forslag af de ændringsforslag, vi nu skal stemme om, går ud på at sætte bundgrænsen op til 15.600 kr. Det siger sig selv, at det er for lidt, hvis vi virkelig skal løse landets problemer. Men enhver forhøjelse af det skattefrie bundfradrag hjælper til at løse Danmarks problemer. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for de 15.600 kr. Hvis flertallet ikke kan gøre det, er det næstbedste at gøre det, som hr. Ellemann-Jensen